

Den Laethemschen Vriendenkring

Verslag van de vergadering van dinsdag 10 april 2007

Plaats : Brouwerijschuur, Dorp, Latem

Aantal aanwezigen : 40

Begin van de vergadering : 19u45

Einde van de vergadering : 22u15

Leden : Verontschuldigd : Alain en Christiane Huttert, Monique De Meester-Van Caenegem, Rigo Van de Voorde, Paul Santens, Erik Van den Abeele, William en Martine Martens, Pierre Coppens, Chris en Nicole Duprez, Jan De Meyer, Rika Malfait, Rita De Martelaere, Arnold Van Wonterghem, Jean Dirix, Roos Defauw.

Agenda :

Albert Haelemeersch verontschuldigt de afwezige leden.

* Hij komt nog even terug op onze tentoonstelling tijdens de bloemenmarkt op 25 maart. Dat dit evenement niet onopgemerkt is voorbijgegaan moge o.a. ook blijken uit de vele contacten en telefoontjes die hij nadien nog heeft gehad en waarin steevast het enthousiasme van de bezoekers de rode draad was. Blijkbaar is er dus wel een brede interesse van de Latemnaren (en bij de vele passanten) voor het volkse verleden van hun (ons) dorp en vullen wij, met onze vereniging, die behoefte op de goede manier in.

Het succes van de ganse organisatie is in grote mate te danken aan de gedreven inzet en de daadwerkelijke medewerking van onze leden en hij wenst hen hierbij dan ook nog eens van harte te bedanken. Ook de samenwerking met de middenstand verliep zodanig vlot dat het bestuur besloten heeft om volgend jaar weerom samen deel te nemen aan de bloemenmarkt. Daarom ook roept hij ieder van ons op om, nu al, zoveel mogelijk (nieuw) materiaal te verzamelen om zodoende met nog meer panache het succes van deze tentoonstelling te bestendigen.

* Onze vereniging maakt sinds kort ook deel uit van de Gemeentelijke Raad voor Cultuur. Op voorstel van het bestuur en bij akkoord van iedereen wordt aan Serge Clement gevraagd of hij onze vereniging wil vertegenwoordigen bij de GRC. Hij heeft deze opdracht aanvaard.

* Het college van Burgemeester en Schepenen nodigt al onze leden uit op de afkondiging van de "Karel van de Woestijneprijs 2007" op zondag 29 april om 11 u in de raadzaal van het gemeentehuis. Chris Lomme draagt poëzie voor van Karel van de Woestijne en Leonard Nolens, de bekroonde winnaar van deze prijs, declameert gedichten uit zijn winnende bundel "Een dichter in Antwerpen".

* Van het jaarlijkse verrassingsdiner, dat vorig jaar voor het eerst succesvol plaatsvond en door iedereen fel werd gesmaakt, willen we een goede gewoonte maken. Hou dus alvast de datum van vrijdag 28 september vrij, want op die dag zal Danny (Laethems Ros) weer zijn beste beentje voorzetten om ons op onze culinaire wenken te bedienen !

De volgende vergadering is voorzien op **dinsdag 8 mei 2007** om 19u30, weerom in de

Oude Brouwerijschuur (Dorp, 24, Latem)

Thema van de dag wordt dan : "Van scoutisme tot De Leievaganten", gebracht door Jan Van den Abeele en Jan De Meyer.

Orde van de dag : **Gastronomie -of "goe eten"- in Latem in de jaren '60-'70**

Op zijn onnavolgbare manier (" 't is juist zijne pa" zeggen zij die het kunnen weten !) tekent **Guido Dhaene**, in zijn sappig Latems dialect, een vooral smakelijk beeld van het reilen en zeilen in de restaurants, eethuizen, feestzalen en pensions in het Latem van de zestiger jaren.

We beginnen onze toer bij de kerk, met het

Chalet de la Lys, toen nog overzet. De familie Pieters, de schoonouders van Baziel Boone (chauffeur bij wasserij Schepens) waren afkomstig van Overmere en dus werd de zaak vooral bekend om zijn paling. Voor de oorlog gekend als "Une ginguette", waar vissers, uit Gent en omstreken al de zaterdagavond op af kwamen om te "spijzen" en pinten te pakken.

Tijdens de kermissen lag er een dansvloer voor het café. Nadien werd het dancing "La Bouée", kwam enkele keren onder water te staan en werd later afgebroken. Is nu de woning van Professor Coetsier.

De Klokkeput werd gesticht als vzw ten tijde van de Klokkeputsage. Stichters waren o.a. Raf Van den Abeele, Mevrouw Agneessens, Jan Dhaese, Rob De Meter, Frans Baert, Frans Wattez en mijn vader Albert zaliger. Eerst was het café De Klok (familie Maes, nadien familie Van Parijs).

De eerste uitbater van de Klokkeput was Miel De Cauter die er een treffen van kunstenaars, volkszangers en schrijvers van maakte. De "Gouden Carolus" vloeyde er rijkelijk en na enkele jaren was het gekend in Oost-Vlaanderen en ver daarbuiten. Het was er gezellig toeven, het eethuis was eenvoudig maar goed, het kreeg de naam 'Peuzelkroeg'. Miel was gekend voor zijn "wereldreizen" (tot aan de steiger van de Leie !!) en door zijn goedbedoelde intenties voor een "hervorming" van de kerk en de fabriek ! Later werd de zaak overgenomen door de kok Jan en Virginie ("Vierge Marie", omdat ze kinderloos was gebleven). Naast de Klokkeput was er een galerij (nu Latemse Galerij) waar heel wat gekende kunstenaars exposeerden en heel wat jazzgrootheden uit New Orleans als Louis Nelson, Alton Purnell en Emmanuel Sayles optraden met Rudi Bailliu's Cotton City Jazz Band.

Golden River, een "pension de famille" van de familie Piette, gelegen langs de Oudburgweg. Begoede Gentenaars kwamen hier een rustpauze inlassen. Men kon er een paard huren en wandelingen maken. De zoon van de familie liep meestal rond met een zweepje in zijn laarzen, ook al kwam hij met de auto.

De Paddock (hoek Koperstraat-Bosstraat) was gekend door de kat en de bal die op de hekstijlen stonden. Een mysterieuze villa was het, waar men bij de familie Daim kon op een paard rijden (de stallingen zijn nu het huis Servex), maar waarschijnlijk ook op 'iets anders'. De heer Daim pleegde later zelfmoord door op een boom te rijden ter hoogte van de woning van zijn minnares. De Paddock was ook restaurant maar dan voor een select publiek.

Restaurant Oude Schuur werd gesticht door de heer Heyman (broer van onze Nobelprijswinnaar professor Heyman). Op een bepaald ogenblik zou het zelfs nog hotel geweest zijn. Het is een restaurant dat de tijd trotseerde (met de familie D'Hoye). Men kon, en men kan er nu nog, bij goed weer in de prachtige tuin een goed biertje of een pannenkoek proeven.

Hotel-restaurant du "Golf club des Buttes Blanches", een privé hotel-restaurant voor de clubleden, destijds uitgebaat door de familie Swaelens. Blijkbaar werd er meer overnacht in de namiddag dan 's nachts. Een trekpleister ook voor menig Noord-Franse textielbaron.

La Bécasse (Eikeldreef) werd vroeger uitgebaat als café door de familie Petrus Verschueren. Verzamelplaats voor het gewone volk en de talrijke kunstenaars uit de eerste Latemse Groep. Daarna werd het een rustig gelegen rendez-vous huis en uitstekend hotel-restaurant. De naam verwijst naar een vogel (bossnip) en naar het schijnt werd er inderdaad ook heftig "gevogeld".

Er zou zelfs een passionele misdaad hebben plaatsgevonden. Thans is dit geen horecazaak meer. *Restaurant Chez Paul*, vroeger café De Klok (Gust Boesman). Uitbater was Paul Van de voorde en zijn mooie vrouw Monique (die nog secretaresse is geweest van Willy De Clercq). Er was een goede keuze en dank zij de ex-kok van de "Oude Hoeve", had het restaurant onmiddellijk succes, vooral met hun verse (in de beek achterin de tuin geschoten) canards. Die eendjes werden bij voorkeur geschoten op het ogenblik dat de boswachter (van de omliggende landerijen van eigenaar Baron de Gie), die ook bariton was, moest optreden in de opera. Toen die man echter weet kreeg van dit spelleke, zaagde hij het balkje, dat gebruikt werd als brugje om aan de overkant de geschoten eenden te gaan ophalen, meer dan half middendoor. Bij hun eerstvolgende "jacht" was dan ook een fris nat pak het ultieme teken voor de stropers om voortaan wat meer op hun hoede te zijn bij het uitoefenen van hun schietactiviteiten ! Het waren trouwens de Parijse vrienden van de baron die vol lof waren over de heerlijke keuken van een fantastisch restaurant in de omgeving van Gent. Toen bleek dat dit het restaurant Chez Paul was, kwam de baron uiteraard ook zelf eens proeven van het lekkere eten en van de heerlijk verse (in zijn eigen tuin clandestien geschoten) eendjes ! Nadien stichtte Paul de 'Salons Sanderling' in De Pinte. Later werd 'Chez Paul' overgelaten als Restaurant Latem, nu Brasserie Latem, met een meer dan uitstekende wijnkelder.

Feestzaal Café Van Himbeeksvrienden (Kortrijksesteenweg, vroeger Neerstraat) bij de familie Petrens (Oscar en Marietje). Dit was waarschijnlijk de enige feestzaal in Latem waar ongeveer 100 man in kon. Het was vooraan café en duivenlokaal. Tussen het café en de keuken was er een minuscuul keukentje waar nog gekookt werd op kacheltjes. Voor het "zwaardere" werk was er gelukkig twee huizen verder de bakkerpatissier Julien (ouders van Anita De Keyzer) waar

men in de grote oven het vlees (varkensgebraad, kip, kalkoen) kwam bakken. Heel dikwijls waren hier feestmalen met daarna bal populaire (oud-strijders, duivenmaatschappij, muziek, voetbal, caddy's van de golf). Ook huwelijken vonden hier plaats (o.a. Lisette Peirens en de ouders van Nicole Platteeuw). Toen de familie Platteeuw (een grote familie, afkomstig van Zillebeke) in de late uurtjes na het feest samen huiswaarts keerde, was een klein incidentje (waarschijnlijk een soort salmonella) er de oorzaak van dat de autobus verschillende stops moest inlassen en dat was heus niet voor een plasje alleen ! Nadien werd de zaak overgenomen door de familie Lamont, de familie Schelstraete en daarna door Yvonne Vandervennet.

Restaurant Gastounet (huize Minne, nu Kortrijksesteenweg, vroeger Neerstraat). Na de dood van George Minne werd de prachtige woning verkocht aan de West-Vlaming Gaston De Roo (Pittem). Vandaar ook de benaming "Gastounet". De man huwde met een 25 jaar jongere knappe vrouw en zou er een klasse-restaurant van maken. De ober van restaurant "Au grand Vatel" (aan het station in Gent) werd binnengehaald. De man was van en woonde in Latem en was de zoon van de familie Acke (visboer). Toen er na een 14-tal dagen té weinig volk over de vloer kwam mocht hij van de uitbater sjalotten gaan wieden ! Hij is nooit meer teruggekeerd, ging werken in het goed draaiende restaurant "Les Saules" in Astene en stichtte later de "Auberge Sint-Goriks" in Sint-Goriks-Oudenhove.

Hier richtten mijn ouders de eerste modeshows in omstreeks de jaren '60. Ook huwelijksfeesten vonden hier plaats. De woensdag van de kermis werden hier de beroemde wielrenners ontvangen samen met Karel van Wijnendaële (zie vorig verslag over de "kermissen").

Vooraf ook op de vrijdagavonden, na de beurs in Gent, zakten de West-Vlaamse zakenlui af naar dit mooie restaurant met de mooie madame Georgette die voor de lieflijke bediening zorgde. Hier leerde ook Fernand Vankwikelberge (vader van Chantal) zijn toekomstige bruid Jenny kennen. Van de drie kinderen (Gaston, Gisèle en Georges) zette alleen zoon Gaston, samen met zijn vrouw en zijn moeder, na het overlijden van de vader, de zaak nog een tijdje verder. Het was waarschijnlijk destijds een van de meest prestigieuze etablissementen van de streek.

L'équipe (Kortrijksesteenweg, nu "Vervlogen tijd") uitgebaat door mevrouw Diane Merchiers. Dit restaurant was gekend voor zijn toast cannibal, kaas- en garnaalkroketten en, in de vroege uurtjes, soupe à l'oignon. Het was tevens een rendez-vous huis waar er waarschijnlijk "vuile manieren" gebeurden. Zeer merkwaardig was het feit dat er altijd veel auto's op de parking stonden, maar dat er in het restaurant bijna geen volk zat. De garçons, stijfvol gekleed in zwarte lederen schort, wit hemd en lederen koordje dat als das fungeerde, verdwenen constant met volle plateaus via de trap naar boven !

De Kroon (Kortrijksesteenweg) heeft hetzelfde bouwprofiel als "Chez Paul" (De Klok) en werd getekend door dezelfde architect. Het werd gebouwd door de zuster van de uitbaatster van "De Klok". Vroeger was het uitsluitend een chique café, uitgebaat door de familie Van de Putte. Toen was deze luxeherberg gekend voor zijn grote verscheidenheid aan bieren en dit, dankzij Aloïs Dhont (van bierhandel Dhont-Vermeersch) die hier zijn vaste pleisterplaats vond. Nadien is het overgenomen door baas Goossens (ex-uitbater van het "Paddelhof" in Afsnee, ~1970) en werd het vooral gekend voor zijn paling op verschillende wijze. Later werd "De Kroon" restaurant (met zelfs een Michelin ster), dan Meersschaut's visrestaurant en nu staat het te verkommeren en zou naar het schijnt een... sandwichbar worden.

Om te eindigen in schoonheid, een woordje over het misschien wel meest gekende eethuis **Bij Dikke Pier**, gekend buiten Vlaanderen en zelfs over de landsgrenzen.

In de jaren '40 was het een café met een beenhouwerij, uitgebaat door Pier Hovelinck, samen met zijn vrouw Martha en hun drie dochters. Pier was een zware man (met een dikke buik) die de meest fantastische verhalen kon verzinnen. Zo vertrok hij eens met zijn -voor zijn omvang - véél te kleine moto op reis naar de Ardennen. Aan de Sterre viel hij echter in panne, bleef er 24 uur kaarten in het café en keerde dan incognito (met zijn defecte moto onder het zeil van een marktswagen) naar huis terug. In het café verbleekten zijn stoere verhalen over zijn verre reis naar de Ardennen nogal snel toen een van zijn vaste klanten hem, in zijn functie van rijkswachtcommandant van De Pinte, moest komen aanhouden wegens een dodelijk ongeluk dat hij zou veroorzaakt hebben met zijn moto in Oordegem. Groot was natuurlijk de hilariteit bij zijn habitués toen hij nederig moest bekennen dat hij nooit in Oordegem, laat staan in de Ardennen, was geweest !

Hij stoeft nogal graag over zijn kapitaal dat hij moest beheren en daarom ook kwam baron de Gie, vader van de huidige baron, bij hem om inlichtingen in te winnen over de beurs... In '52 werd het café afgebroken voor de heraanleg van de Kortrijksesteenweg. Pier liet door een metser, samen met enkele clochards, zijn nieuw café (het huidige restaurant Dikke Pier) optrekken met de gerecupereerde stenen van het oude gebouw, een combinatie die maakte dat het bouwen een werk werd van lange adem.

Het werd een ruim café met achteraan een orgel en de bieren waren van brouwerij "Het Sas" (een foto van toen, met Pier op een ronde ton, hangt nu nog steeds in de zaak).

Hij had ook een moderne beenhouwerij met een grote koelkamer (zeer up-to-date voor die tijd) waarin hij zich, bij warm weer, wel eens op een stoel durfde neer te zetten.

Het vrachtverkeer begon toe te nemen en Pier was stilaan gekend voor zijn dikke boterhammen met een indrukwekkende hoeveelheid beleg (paté, gehakt, gekookte hesp, enz.). Je moest al een serieus "muilken" hebben om zo'n boterham te kunnen verorberen.

Men begon toen ook al met biefstukken te bakken, maar dan wel met brood.

In de jaren '55-'56 liet men het café over aan de familie Van Aelst, met zoon Norbert en dochter Norbertine.

Door het vele vrachtvervoer (de E17 werd pas veel later aangelegd) was dit misschien het drukste café-restaurant voor de routiers. Het was dag en nacht open, 24 uur op 24, 7 dagen op 7 en men kon er zelfs midden in de nacht warm eten.

Het hoogtepunt kwam er omstreeks 1958, met de wereldexpo. Het grootste deel van West-Vlaanderen en Noord-Frankrijk moest hier voorbij om de E40 in St. Denijs-Westrem te bereiken. Op de zondagen in dat jaar stonden er soms 30 à 40 autobussen waarvan de chauffeurs (die in de week hier al meestal stopten als trucker), in ruil voor wat drinkgeld, hier graag halt hielden, zowel in het gaan naar als bij de terugkeer van de "Expo 58".

Ik herinner me dat ze op sommige zondagen bij bakker Julien 1200 pistolets bestelden, dat Julien er 1500 van maakte omdat hij vermoedde dat ze toch niet zouden toekomen en dat ze uiteindelijk 's avonds toch nog 16 grote broden moesten bijhalen. Ook de cafés in de omtrek (Fanfare, De Vrede, Drie Koningen, Van Himbeeksvrienden) profiteerden mee van dit succes: de mensen kochten hun voorraad rijk belegde pistolets (voor 's morgens en 's middags) en gingen dan noodgedwongen, wegens plaatsgebrek bij Dikke Pier, hun ontbijt opeten in de omliggende cafés. En 's avonds, bij de terugkeer van de wereldtentoonstelling, waren ze er weer.

De biefstukken en de koteletten in het restaurant waren navenant en de saucissen bij de dagschotels waren om en bij de 40 cm lang! Op het menu stonden toentertijd zelfs oesters en mosselen: de Nederlandse transporteurs kieperden geregeld enkele tonnetjes oesters en zakken mossels overboord en daardoor was de prijs ook aan de lage kant. Nu nog is de zaak bekend om zijn mossels.

Daarna werd de zaak overgelaten aan Daniël Verstraete die het café runde en de familie Casaer die de beenhouwerij openhield. Pas later is dan de familie Glorieux gekomen, eerst met café en frituur en nu heeft de zoon Chris hier een standigvolle zaak van gemaakt.

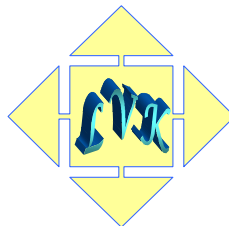
Tot daar de zeer "gesmaakte" uiteenzetting van Guido Dhaene die hiermee bij velen onder ons tal van herinneringen heeft opgeroepen.

Met een vriendengroet en tot de volgende vergadering op

Dinsdag 8 mei 2007 om 19u30 in de Brouwerijschuur!

Wilfried Vancampenhoudt
Secretaris

Albert Haelemeersch
Voorzitter

Den Laethemschen Vriendenkring

Secretariaat: Maenhoutstraat, 85, 9830 Sint-Martens-Latem

Tel/Fax: 09/329 67 39 - GSM: 0475/94 98 18 - E-mail: campevents@telenet.be - Bank: 390-0344860-80